

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ เรื่อง เทพทั้งสาม (Story of Deva)

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

Copy writer :

SUDIN CHAOHINFA สูดิน ชาวหินฟ้า
dfilm school / www.igoodmedia.net
e-mail – sudin.expert@yahoo.com
phone – (+66) 8 8291 9232
date – 16 October 2019

Length : 60 sec.

Theme :

ผู้ได้ชีวิตอมตะ อับติขึ้นเมื่อหลังตาย

Log Line :

มนุษย์ตายแล้ว ไม่อาจฟื้นคืนชีพได้ แต่
สามารถทำให้มีชีวิตเป็นอมตะได้ ภายใต้
เงื่อนไขกฎแห่งอสังขตธรรม เพราะมีการเกิด
ย่อมมีการตาย. อมตะ คือ การตัดวงจรการ
เกิด ในรอบใหม่.

Genre :

fantasy | horror

Premise:

เกิดอะไรขึ้นกับ เทพแห่งแมว ในร่างของ **ลุงทอม** เทพธิดาหนู ในร่างของ **เชอริ** และ เทพคนแคระ ในร่างของ **โนอา** เมื่อพวกเขาทั้งสาม พยายามจะชุบชีวิต คีนซีพีให้แก่ศพคนตาย ในหมู่บ้านอาถรรพ์.

Synopsis :

เมื่อ**ลุงทอม** ซึ่งเป็นพนักงานขับรถทัวร์ กับ **เชอริ** ซึ่งเป็นพนักงานต้อนรับบนรถ หลังพาผู้โดยสาร ไปส่งยังหมู่บ้านอาถรรพ์. พวกเขาต้องประสบกับความยุ่งยาก เมื่อในหมู่บ้านนั้น มีคนนอนตายเกลื่อน. ผู้โดยสารทั้งหมด ล้วนเป็นญาติกับผู้ตาย. พวกเขา ว่างใจอนุญาตให้ เชอริ ทำพิธีชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นคืนชีพ โดย มีผู้โดยสารชื่อ **โนอา** อาสาเป็นผู้ช่วย. แต่ประสบความล้มเหลว และเป็นเหตุให้ จอมอสูร โจรที่พวกเขาไปยุ่งกับคนตาย ซึ่งอสูรก็วิญญานไว้เป็นสมุนในนรก. จากนั้นความวิनाศก็บังเกิดขึ้นกับหมู่บ้าน. เกิดการต่อสู้ของเทพกับอสูร. ฝ่ายหนึ่งคือ เทพแห่งแมว ในร่างของ ลุงทอม เทพธิดาหนู ในร่างของเชอริ และเทพคนแคระ ในร่างของโนอา อีกฝ่ายหนึ่ง คือ จอมอสูร. เหตุการณ์ความโกลาหล สะท้อนสะท้อนไปถึงที่อยู่ของ

จอมเทพ. จอมเทพจึงลงมาจัดการระงับ
ต้นเหตุของปัญหาทั้งหมด ซึ่งเกิดจาก ความ
ผิดพลาดในการชุบชีวิตคนตาย ของเทพธิดา
หนูนั่นเอง.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

องก์ 1

รถทัวร์โทรมๆ คันหนึ่ง แล่นไปตามถนน ใน
ชนบท ตรงไปยังจุดหมาย.

บนรถทัวร์คันนี้ มีผู้โดยสาร ราว 20 คน. มี
บุคคลที่น่าสนใจอยู่ 3 คน คือ คนขับรถ หน้าตา
ดูดี รับกับหมวดและเคราครึ่งใบหน้า. พนักงาน
ต้อนรับและเก็บเงิน เป็นหญิงตัวเล็กๆ ผอมเกร็ง
แต่ดูว่องไว กระฉับกระเฉง. เธอมักเดินไปมาบน
รถ เอาใจใส่ผู้โดยสารเป็นอย่างดี. เบาะท้ายสุดดู
โล่งและว่าง แต่มีผู้โดยสารหนุ่มผู้หนึ่ง หน้าตาดี
นั่งมาด้วย. ในมือของเขามีหนังสือเล่มหนึ่ง เขา
อ่านไปพลาง ดูวิวทิวทัศน์ข้างทางไปพลาง.
ภายในใจคงคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่ ถ้าเขาไม่คิด
เขาคงเป็นบัณฑิต.

รถทัวร์คันนั้น วิ่งผ่านทุ่งหญ้า ช้ามลำธารน้ำ

ลวดฟุ่มไม้ใหญ่ บนถนนที่เป็นดินบ้าง หินบ้าง แต่ไม่ถึงกับขรุขระมากนัก จนพาผู้โดยสารนั่งไม่ติดเบาะ. แต่ถ้าไม่่วงจริง ก็คงไม่จับหลับ เพราะบางช่วง ทางก็เป็นหลุมเป็นบ่อ.

ในที่สุด รถก็มาถึงจุดหมาย. เป็นหมู่บ้านชนบท ตั้งอยู่เป็นกลุ่มก้อน รวมกันแล้ว กระจุกกระจายตา มีบ้านราว 30 หลัง. ขณะนั้นเป็นเวลาพลบค่ำ อากาศเริ่มหนาวเย็น มีหมอกบางๆ ปกคลุมไปทั่ว.

องก์ 2

รถวิ่งมาจอดที่หน้าบ้าน หลังหนึ่ง. ผู้โดยสารต่างพากันลงจากรถ ด้วยความรู้สึกอ่อนเพลียและเศร้าสลดใจ.

หมู่บ้านแห่งนี้, บ้านทุกหลังทำด้วยดินทั้งหลัง ยกเว้นหลังคา ซึ่งปูด้วยแผ่นไม้ซ้อนทับกัน. สังเกตภายนอก บ้านแต่ละหลัง เป็นรูปทรงกระบอกกลมบ้าง ลีเหลี่ยมบ้าง และปลูกไว้ชิดเกือบติดกัน ด้วยเหตุผลบางอย่าง ไม่อาจทราบได้.

บัณฑิตหนุ่ม แยกตัวเดินออกจากกลุ่ม ไปทางด้านหลังของบ้านหลังหนึ่ง ซึ่งเป็นทิศตะวันตก

ของหมู่บ้าน เขามองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม เป็นเนินเขา ปกคลุมด้วยป่าไม้ มีลำธารเล็กๆ ไหลผ่าน มั่นน่าประหลาดตรงที่ ผิวน้ำในลำธาร มีหมอกควันพวยพุ่งขึ้นมาตลอดเวลา ทำให้หมู่บ้านดูลึกลับ โดยเฉพาะในยามค่ำ. เมื่อเขาหันกลับไปมองที่บ้านคืนแต่ละหลัง แน่ใจว่า หมู่บ้านนี้ไม่มีไฟฟ้าใช้ คงอาศัยคบไฟ ให้ทั้งความสว่างและความอบอุ่น ซึ่งขณะนี้ บ้านแต่ละหลัง ก็เริ่มทยอยจุดคบไฟขึ้นมาบ้างแล้ว เพื่อขับไล่ความหนาวเย็น.

คนขับรถ และ พนักงานหญิง เดินลงจากรถเป็นคนสุดท้าย. เมื่อเท้าเหยียบอย่างพื้นดิน เขามองไปที่ ต้นไม้ใหญ่ ขนาด 7 คนโอบ ซึ่งยื่นตระหง่านเพียงต้นเดียว บนลานหินโล่งเตียน ทางด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้าน.

ผู้โดยสารเกือบทั้งหมด ต่างพากันกึ่งเดินกึ่งวิ่ง ไปยังลานหินนั้น. ตอนนั้นฟ้ายังไม่มืดคืนก ยังพอมองเห็นเหตุการณ์เบื้องหน้าได้. มีคนคนหนึ่งเคลื่อนไหว เต็มลานหิน บางคนนอนนิ่ง บางคนขยับตัว แขนขาได้บ้าง ซึ่งพอสังเกตเห็นในระยะไกล. คนขับรถ และพนักงานหญิง ก็สงสัยอยู่ไม่น้อยว่า มันเกิดเหตุอะไรกัน. ทั้งสองค่อยๆ ขยับเท้า พาตัวเองไปยังเหตุการณ์. พอที่ หม่อมบัณฑิต เดินมา

สมทบ. ในมือของเขามีไฟฉาย และเป็นไฟฉายเพียงอันเดียว ที่จะให้ความสว่าง ไขข้อข้องใจให้แก่ทุกคนได้.

หนุ่มบัณฑิต ได้ยินพนักงานหญิง เรียกชื่อคนขับรถว่า **ลุงทอม**. ส่วนลุงทอม ก็เอ่ยชื่อเธอว่า **เชอรี**. ลุงทอมกับเชอรี ให้ความสนใจไฟฉาย ในมือของหนุ่มบัณฑิตมากกว่าตัวเขาเสียอีก. หนุ่มบัณฑิต จึงแนะนำตัวเองว่า เขาชื่อ **โนอา**. เพียงแค่สองสามนาที พวกเขา ก็เริ่มคุ้นเคยและสนิทกัน.

เมื่อเขาทั้งสามคน เดินไปถึงในที่เกิดเหตุ แสงจากไฟฉายของโนอา ทำให้พวกเขาสามคน รู้สึกตกใจกับภาพเบื้องหน้า.

คนที่นอนนิ่ง แท้จริงก็คือคนตายแล้ว ส่วนที่เหลือที่พอขยับแขนขาได้บ้าง อีกไม่นานก็คงจะมีสภาพเป็นศพในไม่ช้า. เสียงร่ำไห้ของผู้คน ปกคลุมไปทั่วลานหิน. เป็นอันว่า คนที่เหลืออยู่ ก็คือญาติที่เดินทางมาที่รถทัวร์นั้นเอง. ภายใต้อาคารฉนวนกันหนาวจะตัดสินได้ ขณะนี้ ทำให้หมู่บ้านนี้ ไร้ผู้นำ ไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ใหญ่บ้าน เขาอาจตายแล้วก็ได้ และถึงแม้จะยังไม่ตาย ก็แก้ไขสถานการณ์อะไรไม่ได้. ลุงทอม จึงบอกให้ทุกคนที่

ยังมีชีวิตเหลืออยู่ กลับเข้าไปในบ้านก่อน.

พวกเขาเลือกบ้านหลังใหญ่ที่สุดหลังหนึ่ง เป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า มันสามารถบรรจุคนได้ทั้งหมด. อันที่จริง บ้านก็หลังใหญ่ไม่น้อย แต่เมื่อเอาคนจำนวนมาก ยัดใส่เข้าไป ก็ทำให้ดูคับแคบไปนิดตา. ลุงทอมเลือกนั่งบนม้านั่งที่มุมด้านหนึ่งของบ้าน. นี่เป็นการประชุมฉุกเฉิน, ด้วยหน้าตาท่าทางของลุงทอม ทำให้เขากลายเป็นผู้นำชั่วคราวขึ้นมา. ไม่มีใครทราบสาเหตุการตายของคนในหมู่บ้าน บางศพมีบาดแผล แต่บางศพไม่มีเหมือนป่วยตายเอง.

ท่ามกลางบรรยากาศอันหดหู่และเศร้า ทำให้คืนนี้ทั้งคืน กลายเป็นห้วงเวลาแห่งสนทนา ทุกคนหลับไม่ลงทั้งๆ ที่อ่อนเพลียจากการเดินทาง. พนักงานสาว เซอร์รี่ เสนอทางออกต่อที่ประชุมว่า เธออาสาจะช่วยทำให้คนที่ตายแล้ว ฟันขึ้นมาอีกครั้ง และต้องทำในคืนนี้. บังเกิดข้อกังขาแก่ชาวบ้านว่า เซอร์รี่จะทำได้อย่างไร. ลุงทอมเองก็ไม่รู้มาก่อนว่า เซอร์รี่มีความสามารถบ้าง แบบนี้ด้วย เขาคัดค้านว่า มันเป็นไปได้. แต่เซอร์รี่ก็แย้งว่า ถ้าไม่ลองก็ไม่รู้ ดีกว่าจะปล่อยให้คนตาย ตายไปเปล่าๆ และถ้ามันได้ผลขึ้นมา ประโยชน์ก็ตกแก่

ชาวบ้าน. ด้วยเหตุผลข้อนี้ ทำให้ชาวบ้านทุกคน ยอมตามที่เชอริเสนอ.

เชอริ จำเป็นต้องขอเลือกจากชาวบ้าน คนที่ เชื่อก็ยอมสละให้เลือกส่วนหนึ่ง คนที่ไม่เชื่อก็ ปฏิเสธ. เมื่อได้เลือกมาพอแล้ว เชอริก็เอาดินใน หมู่บ้าน ผสมกับเลือด. เสร็จแล้ว เชอริร้องให้ โนอา ช่วยเธอทำการนี้ให้สำเร็จ ซึ่งโนอาก็ยินดี และเต็มใจช่วย ตามคำขอร้อง.

ทุกคน พากันถือคบไฟ เดินไปที่ ลานหิน. เชอริ เลือกศพมาศพหนึ่ง เอาเลือดที่ผสมดิน กรอกใส่ ปาก ลักครู่ ศพนั้นมีอาการกระตุกเพียงครั้งเดียว ก็แน่นิ่งไป. ความล้มเหลวครั้งนี้ ทำให้ลุงทอมไม่ พอใจ ต่อว่าเชอริเป็นคนอูตรี ทำเรื่องเหลวไหล แต่เชอริร้อง ขอลองใหม่อีกรอบ ครั้งนี้ มันอาจ เกิดข้อผิดพลาดขึ้น.

คราวนี้ เชอริ จำเป็นต้องใช้เลือดใหม่ เริ่มมี คนปฏิเสธมากขึ้น แต่ก็ยังมีคนเชื่อหวังว่าญาติ ของเขาอาจฟื้นขึ้นมาก็ได้. เขาจึงสละเลือดให้แก่ เชอริ. เมื่อได้เลือกมาแล้ว เชอริก็เอาดินในหมู่บ้าน วกเอาน้ำในลำธาร ผสมกับเลือด คนให้เข้ากัน. เชอริเลือกศพที่เป็นญาติของคนให้เลือด. โนอา ยัง

เต็มใจช่วยเธอ. เซอริกรอกเลือดที่ผสมแล้ว ใส
ปากของศพ ลักครู่เลือดก็ระลอกมาทางปาก
ขณะเดียวกัน ร่างนั้นก็ระตุก แขนข้างหนึ่งยกขึ้น
กวัดแกว่งไปมา ท่ามกลางความดีใจของญาติที่ให้
เลือด แต่แล้ว เหตุการณ์อันน่ายินดี เกิดขึ้นเพียง
ไม่กี่วินาที ก็หยุดลง. ศพก็ยังคงเป็นศพเหมือนเดิม.

ความล้มเหลวครั้งที่สอง, เซอริ ถูกกล่าวหาว่า
บ้าไปแล้ว พวกเขาบ้าน ไม่น่าหลงเชื่อเธอเลย.
ยิ่งดูทอมด้วยแล้ว เขาคิดมาตั้งแต่ต้นแล้วว่า มัน
เป็นไปได้ แต่ที่เขายอมให้เซอริทำ ก็เพราะเห็น
แก่เธอ ซึ่งเป็นพนักงานบรรณเพียงคนเดียวที่เขา
คุ้นเคยด้วย และไม่ยากจิตใจเท่านั้นเอง.
บรรณภาคอันเศร้าน้อยแล้ว ก็เศร้าหนักขึ้นไปอีก.
แต่เซอริยังไม่ยอมแพ้ เธอคิดว่า มันต้องมี
ข้อผิดพลาดที่เธอขาดไป ไม่ได้ทำ.

เซอริ จึงขอร้องชาวบ้านให้เชื่อเธออีกครั้ง.
คราวนี้ ไม่มีใครเชื่อเธออีกแล้ว เธอเริ่มหมดหวัง
เพราะเมื่อไม่มีใครเชื่อ ก็จะไม่มีการสละเลือดให้
เธอ. ความหวังอันริบหรี่ก็จบลง เมื่อโนอา อาสา
จะให้เลือดแก่เธอ.

ณ เวลานั้น ไม่มีใครสนใจเซอริอีกแล้ว แม้แต่

ลุงทอม. ดังนั้น จึงมีเพียงเชอริกับโนอาเท่านั้น ที่
ร่วมมือกันอย่างเชื่องมั่น. เมื่อได้เลือดจากโนอาแล้ว
เชอริก็เอาดินในหม้อบ้าน วิกเธาน้ำในลำธาร ผสม
กับเลือด แล้วอุ่นด้วยไฟ ในขณะที่คนให้เข้ากัน เชอริ
ก็เป่าลมพ่นลงไปด้วย รวากับว่าเชอริกำลังร้าย
มนต์. เธอมั่นใจว่า นี่คือสูตรล่าสุดที่เธอปรับปรุง
ใหม่ มันต้องได้ผลแน่นอน. ชาวบ้านผู้หนึ่ง เริ่ม
เห็นด้วย กับพิธีกรรมนี้ จึงเดินถือคบไฟ มาร่วม
กิจกรรมหนนี้ด้วย ทำให้พิธีคืนชีพมนุษย์ มีผู้ช่วย
เพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งคน.

คราวนี้จะพลาดอีกไม่ได้แล้ว, เชอริ เลือกศพที่
คิดว่าเพิ่งตายใหม่ๆ เธอเลือกศพที่มีบาดแผล ซึ่ง
ผ่านการเย็บบาดแผลเรียบร้อยแล้ว. ศพถูกกรอก
เลือดใส่ปาก หนึ่รอนานหน่อย จนแทบจะไม่เกิด
อะไรขึ้น. เชอริ เริ่มท้อแท้ คิดว่าผิดพลาดอีกแล้ว
หรือนี่ แต่แล้ว ศพนั้น ก็มีอาการกระตุก โนอา
และชาวบ้านผู้ช่วย เริ่มมีความหวัง. ร่างนั้น
กระตุกบ่อยขึ้น แขนขาขยับได้ เปลือกตาค่อยๆ
เผยอขึ้น แต่นัยน์ตายังคงไร้แวว. โนอา เอ่ยขึ้นว่า
นี่คงไม่ใช่ชอมบี้คืนชีพ. ไม่นาน ร่างนั้น ก็ลุกนั่ง
หันหัวไปมา ทุกคนดีใจมาก ที่ครั้งนี้ เชอริทำ
สำเร็จ ช่วยคืนชีพคนตายได้แล้วจริงๆ.

เสียงตะโกน ของชาวบ้านที่มาช่วยเซอรี ดังขึ้นด้วยความดีใจ ปล่อยให้ทุกคนในบ้านหลังใหญ่ ตื่นขึ้น พวกกันถือคบไฟ กระจกออกมาที่ลานหิน เพื่อมาดูว่าคนที่ฟื้นคืนชีพ คืนชีพได้จริงหรือไม่ และเป็นญาติของใคร.

เมื่อทุกคนมาถึง เห็นว่าร่างนั้น ฟื้นคืนชีพจริงๆ ต่างกล่าวขอบคุณเซอรี และขอโทษที่คิดไม่ดีกับเธอ. ลุงทอม ก็มาขอโทษด้วยอีกคน. แต่แล้วเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น.

ร่างที่ฟื้นคืนชีพขึ้นมานั้น ก็ค่อยๆ ทรุดตัวลง ไปนอนแน่นิ่งกับพื้น เลือดไหลออกจากปาก เขา กลายเป็นศพเหมือนเดิม. ท่ามกลางความประหลาดใจของชาวบ้าน. ชาวบ้านบางคน กล่าวหาว่า เซอรี เป็นแม่มดหลอกดวง และจะรุมเข้ามาทำร้ายเธอ แต่ลุงทอมและโนอาห์เธอเอาไว้ให้ห่างจากชาวบ้านที่กำลังคลุ้มคลั่งและเสียใจ.

ท้องฟ้าบังเกิดความปั่นป่วน ราวกับพายุหมุน ท้องฟ้าที่มีมิดกลายเป็นสีแดงเพลิง มีเสียงคำรามลั่น เปรี้ยวประ๊ะ!! บังเกิดเงาก่อนกลมๆ ค่อยๆ รวมตัวกันเป็น**ไบหน้าอสูร** มันอ้าปาก ปล่อยลำแสงสีแดงเพลิง พุ่งตรงไปที่เซอรี. เซอรี

รู้ตัวแล้วว่า ภัยกำลังจะมาถึง ... และมันก็ถึงเวลา
ที่เธอจะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงได้แล้ว เพื่อหลบ
หลีกดำเนินมรณะ.

เกิดแสงวาบที่ร่างของเซอริ ก่อนดำเนินแสงจะพุ่ง
มาถึง แสงวาบหายไปพร้อมๆ กับร่างของเซอริ
กลายเป็นร่างของ ลีตวีกิ่งเทวดา ตัวเป็นมนุษย์หัว
เป็นหนู. เธอคือ **เทพธิดาหนู**. ส่วนลุงทอม ก็
กลายร่างเป็น เทพแมว ท่อนล่างเป็นมนุษย์ มีหัว
เป็นแมว. เขาคือ **เทพแห่งแมว**. เทพแห่งแมว
คว้าข้อมือของเทพธิดาหนู ดึงร่างให้รอดพ้นจาก
ดำเนินมรณะไปได้อย่างหวุดหวิด.

ท่ามกลางความโกลาหล ทุกคนต่างหาที่หลบ
กำบัง. ขณะที่ดำเนินมรณะไล่ล่า เทพทั้งสามอยู่
นั้น, โนอา ก็กลายร่างเป็น**มนุษย์แคระ** ลำตัวสูง
เพียงครึ่งหนึ่งของมนุษย์ปกติ. โนอา เข้าไปร่วม
สมทบกับเซอริ ในร่างของเทพธิดาหนู และ ลุง
ทอม ในร่างของเทพแห่งแมว. ผนึกกำลังกันเป็น
เทพทั้งสาม.

ดำเนินมรณะ ยังคงยิงไล่เทพทั้งสามอย่างบ้า
คลั่ง. อสูรเปล่งคำพูดโกรธแค้น ที่เทพทั้งสาม
พยายามจะช่วยคืนชีพมนุษย์ให้ได้ เพราะนั่นหมายถึง

การทำลายอาณาจักรของอสูร ที่จอมอสูรควบคุม
วิญญานของมนุษย์ไว้เป็นสมุน. การหลบหลีก
เป็นไปอย่างซุกซม เห็นที่เทพทั้งสามต้องฉีก
กำลังกัน เพื่อต่อต้านอสูร. เทพคนแคระ เทพธิดา
หนู และเทพแห่งแมว ออกจากที่ซ่อนยื่นรวมกัน.
เทพคนแคระ ยกฝ่ามือทั้งสองข้างขึ้น พร้อมๆ กับ
เทพแห่งแมว เปิดดวงตาทั้งสองข้าง ปะทะกับ
ลำแสง ส่วนเทพธิดาหนู ก็เปร่งเสียงจี้ดออกไป.
แต่เทพทั้งสาม ไม่ใช่คู่ต่อสู้จอมอสูร ทำให้ร่างของ
เขาทั้งสามกระเด็นกระดอนไปคนละทิศละทาง. แต่
เพราะพวกเขาอยู่ในร่างเทพ จึงไม่ได้รับอันตราย
มากนัก. อสูรเกิดความคึกคะนองหนักขึ้น ที่รู้ว่า
ตนได้เปรียบ จึงรุกหนักขึ้น พ่นไฟเผาทำลายทั้ง
หมู่บ้าน. คนที่เหลือต่างหนีเอาตัวรอด วิ่งลงไปใน
ลำธาร เพื่อหลบความร้อนจากเพลิงไฟเผา.

เทพคนแคระ คิดได้ว่า การสู้กับอสูรด้วยการ
ใช้วิธีรุนแรงตอบโต้ คงไม่ได้ผล. เขาจึงออกจากที่
ซ่อน กล่าวขอโทษอสูรแทนเพื่อนๆ ที่ทำให้อสูรไม่
พอใจ. เขาขอแลกชีวิตแทนเทพทั้งสอง ขอให้
ทำลายชีวิตของเขาเพียงผู้เดียว เพื่อแลกกับการ
หยุดทำลายทุกๆ สิ่ง. เทพแห่งแมว และเทพธิดา
หนู เห็นว่าเทพคนแคระทำในสิ่งที่ถูกต้อง จึงแสดง
ตนร่วมเป็นร่วมตาย และกล่าวกับอสูรว่า เขาฉีก

รวมกันเป็นหนึ่งเดียว เมื่อจะตายก็ขอตายด้วยกัน.
เทพทั้งสาม ยืนสงบนิ่ง หลับตา ยอมรับ ความ
ตายที่จอมอสูรจะหยิบยื่นให้. ความโกรธของอสูร
พุ่งสู่จุดสูงสุด ทำให้ร่างของอสูรค่อยๆ ห่อเหี่ยว
จางหายไป.

เวลาใกล้รุ่ง บังเกิดแสงสีขาวจากทิศ
ตะวันออก แต่แสงนั้น ก่อตัวเป็นโครงร่างของ**จอม
เทพ**. เทพทั้งสาม จึงแสดงความคารวะต่อจอม
เทพ. จอมเทพ กล่าวกับเทพทั้งสามว่า

จอมเทพ – “ท่านทั้งสาม ไม่ใช่คู่ต่อสู้กับอสูร
แต่พวกท่านก็ใช้สติปัญญา สยบจอมอสูรนั้นได้
ถือได้ว่า พวกท่านได้ทำคุณถ้อยโทษ”

เทพทั้งสาม รู้สึกแปลกใจ เพราะเหตุใดจอม
เทพ จึงพูดเช่นนั้น.

จอมเทพ – “พวกท่านทั้งสาม ได้ละเมียดกฎ
ของสวรรค์ และกฎของนรก ไปพร้อมๆ กัน. กฎ
ของสวรรค์ ข้าอภัยให้ได้ แต่จอมอสูรนั้น ตรงกัน
ข้ามกับข้า”

เทพแห่งแมว – “แต่เหตุใด อสูรจึงพ่ายแพ้แก่

เรา?”

จอมเทพ – “ธรรมชาติของอสูร เกิดจากความ
เลียดละ ความดีเป็นที่สุด นั่นแหละคือจุดตายของ
พวกอสูรละ”

เทพคนแคะ – “แล้วที่ท่านกล่าวว่ พวกข้า
ทั้งสามไปละเมิดกฎของสวรรค์นั้นละ”

จอมเทพ – “เทพธิดาหนู เจ้าจงฟัง เจ้าใช่
หรือไม่ ที่แอบขโมยเอาสูตรลับของข้า ไปช่วยฟื้น
คืนชีพให้มนุษย์” เทพธิดาหนู แสดงอาการตำหนิ
ผิด “แล้วเจ้าทั้งสาม ก็ล้มคอบกัน เอาสูตรลับของ
ข้าไปใช้ อย่างผิดๆ. นี่แหละที่ข้ากล่าวว่ พวกเจ้า
ทั้งสามละเมิดกฎของสวรรค์”

เทพคนแคะ – “แล้วพวกข้าไปละเมิดกฎของ
นรก นั้นอย่างไร?”

จอมเทพ – “ยังจะให้ข้าตอบคำถามเจ้าอีกวี่?
หมู่บ้านวอดวายไปทั้งหมู่บ้าน นั่นแหละคือผลของ
การละเมิดกฎของนรก”

เทพทั้งสาม – “พวกข้าผิดไปแล้ว โปรดอภัย”

จอมเทพ – “แต่พวกท่าน ก็ยุติความยุ่งเหยิง
นี้ได้ ข้าให้ภัยแก่พวกเจ้า ... ไหนๆ พวกท่าน ก็รู้
สูตรของข้าแล้ว ไม่ใช่ความลับอีกต่อไป. ท่านทั้ง
สาม จงฟัง พวกเจ้าทั้งสาม จะต้องร่วมมือกัน จะ
ขาดผู้ใดผู้หนึ่งไปไม่ได้. และข้าจะมอบสิ่งนี้ให้แก่
พวกเจ้า เพื่อทำในสิ่งที่ถูกต้อง”

จอมเทพ ยื่นถุงใบหนึ่งให้แก่ เทพคนแคะ –
“ให้ท่านเป็นผู้เก็บรักษาสิ่งนี้ได้ ในนั้น คือผงดิน
อมตะ”

เทพแห่งแมว – “แล้วข้าทำหน้าที่อะไร?”

จอมเทพ – “ท่านเป็นถึงเทพแห่งแมว มี
สายตากว้างไกล ไม่มีสถานที่ใด ที่ท่านจะมองไม่
เห็น ดังนั้น ข้าจึงให้ท่านเป็นผู้ค้นหามนุษย์ที่
สมควรจะช่วยเขา ให้มีชีวิตอมตะ”

เทพธิดาหนู – “แล้วข้าล่ะ?”

จอมเทพ – “ส่วนเจ้า เจ้าก็เจ้าการไม่หยุด
หย่อน ข้าก็จะให้เจ้านั้นแหละ เป็นผู้ผสมผงดิน
อมตะ ปรงเป็นยาเพื่อทำให้คนมีชีวิตอมตะ ... แต่
เจ้าต้องเชื่อฟัง เทพคนแคะ อย่าทำอะไรตามใจ

ถ้าไม่เช่นนั้น ข้าจะลงโทษเจ้า”

เทพคนแคะ – “ท่านจอมเทพ ให้ผิงดินนี้แก่พวกข้า เพื่อชุบชีวิตมนุษย์ขึ้นมาใหม่ได้ ไม่เป็นการละเมิดกฎสวรรค์ และกฎของนรกหรือ? นั่นเท่ากับว่า ช่วยคนเลว ไม่ต้องตกนรก ขณะเดียวกัน ทำให้คนดี เสียโอกาส จะไปใช้ชีวิตใหม่บนสวรรค์ ซึ่งขัดแย้งกับ กฎแห่งกรรม”

จอมเทพ – “ฮ่า ฮ่า ฮ่า เจ้าฉลาด ถ้ามได้ดี สมกับที่ข้าไว้ใจ. เจ้าเป็นบัณฑิต มีปัญญา ตัดสินได้ว่า สมควรจะช่วยเหลือมนุษย์ผู้ใด. พวกมนุษย์นะ ไม่ใช่ว่า จะช่วยได้หมดทุกคนหรอกนะ ต้องเป็นไปตามกฎแห่งกรรม อย่างที่เจ้าว่ามานั่นแหละ”

เทพคนแคะ – “ข้าขอถามท่าน อีกข้อ ... ผิงดินนี้ จะช่วยชุบชีวิตมนุษย์ ให้เป็นอมตะ ไม่ตายอีกต่อไป. ถ้าอย่างนั้น จะไม่ผิดต่อนรกดอกหรือ ท่านจอมเทพ ถ้ามนุษย์ผู้นั้น มีชีวิตอมตะ ภายใต้อุบายความชั่วร้าย”

จอมเทพ – “เจ้าต้องเข้าใจก่อนว่า ความเป็นอมตะ ไม่ได้เริ่มต้นที่การมีชีวิต แต่หมายถึง หลัง

การตายไปแล้ว มนุษย์ผู้ได้อมตะ จะไม่มาเกิดบน โลกมนุษย์อีกต่อไป แม้ในแดนสวรรค์ หรือในนรก ชุมใด ๆ เขาก็จะไม่มาอุบัติ นั่นแหละ คือ ชีวิต อมตะ”

เทพธิดาหนู – “ข้าแต่จอมเทพ ข้าอดสงสาร มนุษย์พวกนั้นไม่ได้ ข้าจำเป็นต้องช่วยพวกเขา”

จอมเทพ – “เทพธิดาหนู! ที่เจ้าพยายามจะ ช่วยคืนชีพให้กับคนที่ตายไปแล้ว นับเป็นความ เมตตาที่น่าสรรเสริญ แต่มันไร้เหตุผลสิ้นดี. เจ้า ขโมยสูตรอมตะของข้ามาได้ แต่เพราะเจ้าไม่เข้าใจ และทำสิ่งที่ผิดกฎธรรมชาติ เท่ากับว่า เจ้าได้ข้าม เขต เข้าไปก่อวุ่นพวกอสูร. มิน่าล่ะ ความพินาศ วุ่นวายจึงได้บังเกิดขึ้น จนสร้างความเดือดร้อน มาถึงข้า”

เทพแห่งแมว – “ข้าก็อีกคน ยังไม่เข้าใจ กับ ความเป็นอมตะ ของท่านจอมเทพ”

จอมเทพ – “เจ้าทั้งสาม ฟังข้าให้ดี ... โลก มนุษย์ สวรรค์ และนรก อุบัติขึ้น ภายใต้จักรวาล อันกว้างใหญ่ ไร้ขอบเขต และจะไม่มีสิ่งใด หรือ อำนาจใด ทำลายได้เลย. ส่วนมนุษย์ เทพ หรือ

สัตว์นรก ย่อมอาศัยโลกทั้งสาม เป็นสถานที่เกิด
แก่ ตาย อย่างต่อเนื่องเป็นนิรันดร์. นี่คือนิ
กรรมชาติ แม้แต่ข้าเอง ก็ไม่ได้รับการยกเว้น”

เทพคนแคะ – “ถ้าเช่นนั้น ผงดินอมตะนี้ จะ
มีประโยชน์อะไรล่ะ?”

จอมเทพ – “นี่พวกเจ้า ไม่รู้ว่า ดินที่พวก
ท่านใช้เป็นส่วนผสมนั้น ทั้งสกปรกและไร้ชีวิต.
เมื่อพวกท่านทั้งสาม พบมนุษย์ที่สมควรจะช่วย
เจ้าจงผสมผงดินอมตะนี้ ตามวิธีที่เทพธิดาหนูทำ
นั้นแหละ ให้เขาคืบกิน”

เทพธิดาหนู – “จากนั้น เขาจะมีชีวิตเป็น
อมตะ ไม่ตายอย่างนั้นรึ?”

จอมเทพ – “เจ้าฟังข้าก่อน ไม่ใช่เขาจะไม่ตาย
แต่ข้าหมายถึง หลังจากที่เขาตายไปแล้วนั้นแหละ
เขาจะไม่อุบัติเกิดอีก ในภพใดๆ ไม่ว่าจะบนโลก
มนุษย์ สวรรค์ หรือ นรก. เจ้าเข้าใจรึยัง?”

เทพคนแคะ (ยิ้มร่า เหมือนพบคำตอบ
สุดท้าย) – “ข้าแต่จอมเทพ ข้าเข้าใจเองแท้แล้ว
เมื่อไม่เกิด ก็ไม่ต้องแก่ และไม่ตายนะ”

จอมเทพ (ยิ้มพอใจ) – “นั่นแหละ ชีวิตอมตะ
ละ ... เมื่อพวกเจ้าเข้าใจทุกอย่าง ช้าไปละ”

...

องค์ 3

แสงแรกแห่งรุ่งอรุณ ชับได้หมอกไอน้ำ ความ
ฉ่ำครึ่มของท้องฟ้าออกไป ... เพียงไม่กี่อึดใจ
หมู่บ้านที่เหมือนถูกมนต์อาถรรพ์สะกด ก็กลับฟื้น
คืนสู่ความสงบ. ท้องฟ้าสดใสด้วยแสงแห่งทิวา
กาล ต้นไม้ใหญ่ ยังยืนตระหง่านอย่างสงบ บน
ลานหินหน้าหมู่บ้าน. ไม่มีศพคนตาย. มีแต่บ้านดิน
ที่ว่างเปล่า เจ้าของบ้านดินเหล่านั้น ก็คือผู้ที่
เดินทางมาด้วยรถทัวร์ ซึ่งต่างพากันเดินไปชุมนุม
กันที่ใต้ต้นไม้ใหญ่. ปล่อยให้ ลุงทอม พนักงาน
สาวเชอริ และบัณฑิตหนุ่ม โนอา ยืนคุยกันตาม
ลำพัง.

เชอริ (มองไปที่ถุงสีดำ ที่อยู่ในมือของโนอา
หันไปพูดกับ ลุงทอม) – “ลุงทอม ไม่อยากรู้หรือ
รู้ว่า ผงดินอมตะ มันเป็นอย่างไง?”

ลุงทอม เห็นด้วย. เมื่อคนทั้งสองอยากรู้ โน
อา จึงเปิดปากถุงออก.

เซอริ – “ไม่เห็นมีอะไรเลย ถุงเปล่าๆ”

โนอา – “โห้! บนสวรรค์ มีแผ่นดินชะที่ไหนกัน
เล่า”

ลุงทอม กับ เซอริ สบตากัน แต่ก็เข้าใจในสิ่งที่
เห็น.

จบ.

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

ชีวิตมนุษย์ ประกอบด้วย
ธาตุดิน น้ำ ไฟ ลม. ชีวิตอมตะ
มีความเป็นไปได้ ภายใต้
กฎอสังขตธรรม คือ ไม่ปรากฏ
การเกิด ไม่ปรากฏการเสื่อม
และไม่ปรากฏภาวะอื่นๆ

เรื่องนี้ ความจริง ได้จากแง่
คิดของหลักกรรมชาติ ตามหลัก
พุทธศาสนา นั่นเอง.

